

WVJ

vlaams nationaal weekblad

DRUKPERSSTRAAT, 20, 1000 BRUSSEL — TEL. 02/17.97.98 — 20e JAAR nr 8 — ZATERDAG 23-2-74 — PRIJS : 10 F

EEN MEERDERHEID VAN DE BEVOLKING DENKT DAT

DE VOLKSUNIE ZAL WINNEN OP 10 MAART

OPINIEPEILING

VERGEET NIET EEN
FLINKE BIJDRAGE
TE STORTEN IN
HET VERKIEZINGSFONDS
VAN DE
VOLKSUNIE

PRK 1476.97

of op Kredietbank
nr. 430.0691071-34
van Volksunie
1000 Brussel

zie de lijst der stortingen op p. 7

In opdracht van de dagbladen « De Standaard » en « Le Soir » heeft het Universitair Instituut voor Opinipeiling (UNIOP) van 6 tot 13 februari j.l. een opiniepeiling verricht over de politieke actualiteit. Er werden een aantal vragen gesteld aan een representatief staal van 1500 personen boven de 18 jaar, zowel in Vlaanderen, Wallonië als te Brussel.

DE VAL VAN DE REGERING

Een eerste vraag informeerde naar het waarom van de val van de regering-Leburton op 18 janua-

ri j.l. Ruim 84% van de ondervraagden wist het precies: Ibramco.

Was die val daardoor onvermijdelijk geworden, of had de regering desondanks haar werk moeten voortzetten? Op die tweede vraag was 51,7% van oordeel dat de regering toch had kunnen verder regeren (57,1% in Vlaanderen, 43,4% in Brussel en 46% in Wallonië).

Bij de derde vraag (over de wenselijkheid tot voortzetting van het verder regeren) noteren wij dat de aanhangers van de Volksunie dit in meerderheid niet wenselijk vonden. De aanhangers van

alle andere partijen vonden dit wel wenselijk.

De vierde vraag handelde over de poging van Tindemans om een nieuwe regering te vormen. Iets meer dan 44% van de Belgische bevolking had graag gezien dat deze poging was geslaagd, ruim 46% echter wenste het tegenovergestelde. Er treden echter grote gewestelijke verschillen op in de antwoorden: in Vlaanderen stond 62,2% positief tegenover de poging van Tindemans, in Wallonië echter stond meer dan 67% er negatief tegenover en in Brussel meer dan 60%. Splitsen wij verder uit dan zien wij dat ook 56,4% van de VU-aanhangers Tindemans graag hadden zien slagen. Dit heeft ongetwijfeld te maken met het feit dat dan een nieuwe grondwetsherziening mogelijk was geworden voor de volgende legislatuur.

VEEL TWIJFELAARS

Bij de enquête werden niet enkel vragen gesteld over het recente politieke verleden maar ook — en dat is interessanter — over de nabije toekomst.

Een eerste toekomstvraag betrof de kiesintenties. Ruim 57% van de ondervraagden verklaarde op 10 maart a.s. te zullen stemmen voor dezelfde partij waarvoor zij stemden in 1971 (62,4% in Vlaanderen, 51,8% in Wallonië en 50,8% te Brussel). Daartegenover verklaarde 12,6% van de ondervraagden dat zij voor een andere partij zouden stemmen deze keer (10,8% in Vlaanderen, 10,5% in Brussel en 16,5% in Wallonië). Dat is méér dan gewoonlijk. Ook het aantal personen dat nog aarzelt is groot: 29,9% voor het land (26,8% in Vlaanderen, 31,7% in Wallonië en 38,7% te Brussel). Bij verdere uitsplitsing blijkt dat het aantal twijfelaars het grootst is onder het kiezerskorps van de traditionele partijen, evenals in het kiezerskorps van het FDF-RW (37,9%). Zou dit er misschien op wijzen dat er vooral bij het FDF-kiezerskorps van 1971 te Brussel aarzeling bestaat? Uit de opiniepeiling blijkt verder nog dat er het minst twijfelaars zijn onder het kiezerskorps van de Volksunie en van de KP. Beide partijen beschikken ook over het trouwste kiezerskorps, maar anderzijds ook over de hoogste percentages van kiezers die gedeceerd naar een andere partij zullen overstappen (19,3% voor de VU en 24,4% voor de KP).

Als men de ontrouw-percentages even becijfert aan de hand van de verkiezingsuitslagen van 1971, dan zou dat betekenen dat er zo'n 195.000 kiezers de CVP en de PSC zullen verlaten, 178.000 de BSP en de PSB, 95.000 de PVV en de PLP, 113.000 de VU, 85.000 het FDF-RW en 40.000 de KP. In totaal zo'n 700.000 kiezers die uit hun partij van 1971 op de loop zullen gaan. Waarheen? Zullen de uitwisselingen elkaar compenseren, of zal één of meerdere partijen daarvan profiteren?

DE VOLKSUNIE FAVORIET

Daarom werd een volgende vraag gesteld: welke partijen zullen volgens u winnen op 10 maart a.s.? En hier kwam voor de VU een bemoedigend cijfer uit de bus. In heel het land is 50,4% van de ondervraagden van mening dat de VU zal winnen (65,8% van de Vlamingen zijn daarvan overtuigd, maar ook 39,2% van de Brusselaars en 29,9% van de Walen). In tweede orde denkt 39,7% van de ondervraagden in heel het land dat ook het Rassemblement Wallon (RW) zal bijwinnen (60,5% van de Walen, 39,7% van de Brusselaars en 26,3% van de Vlamingen zijn daarvan overtuigd). In derde orde komt het FDF in de publieke opinie als winnaar naar voren met 35,1% (57,7% van de Brusselaars denken dat, en ook 42,8% van de Walen en 25,1% van de Vlamingen).

Stippen wij nog aan dat 44% van de ondervraagden in Vlaanderen denkt dat ook de PVV zal bijwinnen, en 41,5% denkt hetzelfde over de CVP, terwijl er maar 20% zijn die hetzelfde denken van de BSP. Ongeveer 33% van de Vlaamse bevolking is tevens van oordeel dat de groep van de blanco-stemmers en de ongeldigden zal aangroeien.

De cijfers zeggen op zichzelf niet zo veel. Ze betekenen alleen dat de ondervraagden het zo aanvoelen (omdat zij dat wensen of vrezen) dat die of die partij zal bijwinnen. Of zij de situatie eksakt aanvoelen zal pas op 10 maart blijken. In elk geval blijkt eruit dat 2 op de 3 Vlamingen begin februari van overtuiging waren dat de VU nogmaals zal bijwinnen. Laten wij die overtuiging in de komende paar weken nog aanscherpen, want onder de twijfelaars zijn er altijd nogal wat die graag met de (vermoedelijke) winnaars meetrekken.

Op zondag 10 maart beslist u over de plaats van de Vlamingen in dit land.

10 maart. Verkiezing om onze 23ste regeringskrisis in 28 jaar op te lossen. Het is duidelijk dat de 3 traditionele partijen versleten zijn, regeer-onmachtig. Dat het land nieuwe wegen op moet. Dat kan. Op het gebied van 's lands inrichting wil de VU:

Een Vlaamse staat!

De VU wil vrede hier, het definitief verdwijnen van onze gemeenschapsproblemen. Daartoe is maar één afdoende oplossing: federalisme met 2 en een hoofdstedelijk statuut voor Brussel. Zo wordt België een bondsstaat (zoals b.v. Zwitserland, de Verenigde Staten, Duitsland), met een Vlaamse en Waalse deelstaat met ieder eigen fiskale en wetgevende bevoegdheden. Deelstaten die de eigen zaken zelf beredderen en samenwerken waar het moet. Zo ontstaat hier een duurzame taalvrede en onderlinge verstandhouding.

Het kan.
Nu met de VU...

De Volksunie is een grote, groeiende partij die nooit 1 zetel verloor, er steeds bijwon ... tot nu al 40. Weldra Vlaanderen tweede partij. Een reële macht dus die haar doelstellingen kan realiseren. Op 10 maart beslist u. Maak ons nog sterker.

Nú met de Volksunie 6

HOE STEMMEN PER BRIEF ?

Het nieuw artikel 147 nonies van het Kieswetboek laat bepaalde categorieën van kiezers toe per brief te stemmen.

Deze categorieën van kiezers die zich de dag der stemming in het Rijk bevinden zijn de volgende :

1) personen die om welbepaalde redenen in een ziekenhuis verblijven of zich niet kunnen verplaatsen en niet in staat zijn om zich naar het stembureau te begeven of er naar toe gevoerd te worden. Deze onbekwaamheid moet blijken uit een medisch attest :

2) de personeelsleden van de openbare diensten, met inbegrip van deze van de gekonsedeerde diensten, buiten degenen bedoeld bij artikel 147 bis van het Kieswetboek, alsmede de personeelsleden van een inrichting waarvan het essentieel openbaar belang erkend wordt in een door de Koning opgestelde lijst, die zich wegens effectieve dienstverstreking in

de onmogelijkheid bevinden in de stembureaus van de gemeente waarin zij op de kiezerslijsten zijn ingeschreven aan te bieden. Deze onmogelijkheid wordt gestaafd door een attest uitgereikt door de overheid of de werkgever waarvan het betrokken personeelslid afhankelijk is.

3) de schippers en de leden van hun gezin die aan boord wonen.

De kiezers die voormelde voorwaarden vervullen en die per brief wensen te stemmen moeten daartoe, tussen de dertigste en de vijfde dag vóór diewelke vastgesteld is voor de stemming een aanvraag richten bij een ter post aangetekende brief, aan de burgemeester van de gemeente waar zij op de kiezerslijsten zijn ingeschreven.

De brief vermeldt naam, voornaam en woonplaats van de kiezer, alsook het adres waaraan de oproepingsbrief moet worden gezonden ; het attest bedoeld in 1 en 2 wordt erbij gevoegd

TE GEBRUIKEN KIEZERSLIJSTEN

Het zijn de lijsten van de parlements-kiezers herzien in 1971 en waarvan de 4 delen respectievelijk op 1 mei 1972, 1 oktober 1972, 1 mei 1973 en 1 oktober 1973 zijn in werking getreden, die oij deze verkiezingen gebruikt zullen worden.

Op deze lijsten zijn namelijk ingeschreven al de kiezers die ten laatste op 1-10-73 de leeftijd van 21 jaar zullen bereikt hebben. De gemeentebesturen zullen ervoor waken dat de jonge kiezers ingeschreven op de laatste drie lijstgedeelten, verdeeld worden over de stembureaus derwijze dat op de lijstsekte van elk bureau kiezers voorkomen van tenminste dertig jaar oud. Inderdaad, het zijn de jongste kiezers van tenminste dertig jaar die als bijzitters in de stembureaus moeten aangeduid worden.

DWAAS BELGISCH GERECHT

Net tijdens de week, waarin de verbanning van de schrijver Soljenitsjin de onverdraagzaamheid van het Sovjet-regime scherp belicht, werden de VU-kamerleden Mik Babylon en Willy Kuijpers door de korrekcionele rechtbank van Brugge tot resp. 1 maand en 3000 fr. boete en een boete van 3000 fr. veroordeeld. Motief : verstoring van de openbare orde en slagen en verwondingen.

De feiten deden zich op 11 juli voor van vorig jaar, toen Sovjet-minister Gromyko, Buitenlandse Zaken, een bezoek bracht aan Brugge. Van dit bezoek maakten Babylon, Kuijpers en VU-kamerleden gebruik om vreedzaam te protesteren tegen de onderdrukking van volkse minderheden in de Sovjet-Unie. Tevens wilden ze de minister een brief, waarin deze grieven waren toegelicht, overhandigen.

Een zenuwachtig CVP - stadsbestuur en een al even zenuwachtig politiekorps (volgestouwd met CVP- en ACV-leden) dachten er anders over en wilden de betoging beletten. Het optreden van agenten in burger (die zich als zodanig niet kenbaar maakten, wat op provokatie gelijk) en een volkomen misplaatste opmerking tegen Mik Babylon deden de betoging in een rel onttaarden.

We kennen de rest : Babylon dook na zijn eerste vrijlating onder, er werd niet al te ijverig naar hem gezocht, hij meldde zich dan vrijwillig, zat enkele dagen in de gevangenis en werd opnieuw losgelaten. De heropening van de parlementaire zitting en de weigering van het parlement, de parlementaire onschendbaarheid op te heffen (het ging om 'een politiek feit) verhinderde het gerecht verder optreden. Tot aan de vervroegde kamerontbinding, waardoor Vrouwe Justitia (altijd waakzaam als het om flaminganten gaat) haar kansje kreeg. Beide VU-kamerleden verschenen voor rechter Denijs, een notoir Brugs liberaal franskiljon, die het politiek aspect negeerde.

Eens te meer heeft het Brugs gerecht een kans gemist, om zich niet belachelijk aan te stellen (in de zaak « operatie brevier » ontbreekt op nog erger wijze een verstandelijke reflex !). Een en ander bewijst dat dit Belgisch vooringenomen klassegerecht aan een grondige hervorming toe is, om een einde te maken aan de willekeur en de anti-volkse vooringenomenheid. Het is intussen duidelijk dat de publieke opinie aan de kant van Babylon-Kuijpers staat. Indien het de dwaze bedoeling was de VU in West-Vlaanderen in deze verkiezingstijd een kool te stoven, dan is het effect precies andersom : de uitslag van 10 maart zal dat aantonen !

PLOTSE EN VERDACHTE IJVER

Bijna een jaar na de « operatie brevier » — het overbrengen van Verschaeve's stoffelijk overschot naar Vlaanderen — is het gerecht

plots gaan speuren naar de uitvoerders van deze operatie. Voordien was de indruk ontstaan dat overheid en gerecht voor het eerst de juiste reflex tegenover deze « Vlaamse aangelegenheid » zouden hebben, maar het schijnt het fatum te zijn van de Belgische rechtsinstanties die reflex net op het nippertje dan toch niet te hebben.

Iedereen — ook buiten Vlaams-nationale kringen — vraagt zich af, wat het gerecht van Veurne, Brugge en Antwerpen bezielt om nu aanhoudingen te gaan verrichten, in een zaak waarin de maximum strafmaat één maand bedraagt (niet toegelaten lijkenvervoer). Het is immers twijfelachtig of het verwijderen van een lijk in Oostenrijk in België strafbaar kan zijn.

Mede in dit licht bezien begrijpen sommigen ook niet waarom verdachten zich aan het nu eenmaal begonnen onderzoek onttrekken, want wat riskeren zij ? Vanzelfsprekend ligt de initiale fout bij het gerecht, dat net zoals in de zaak Babylon-Kuijpers het politiek

karakter van « operatie brevier » negeert en zich blind staart op de letter van de wet. Terloops : wat doet men met het betogingsrecht in de zaak Babylon-Kuijpers en

waarom werd de behandeling van deze zaak, voorzien op 16 maart met meer dan een maand vervroegd ? Gebeurt dit alles om onrechtstreeks de kiesstrijd in een bepaalde richting te beïnvloeden ?

Het gerecht in ons land is een wereldvreemde instelling geworden, waarin alleen de rijken recht halen. Het gerecht is tot nog toe aan het nivellerings- en socialisatieproces van onze tijd ontsnapt. De veel te grote macht van de onderzoeksmagistraten leidt ook tot willekeur (dat zag zelfs minister Vranckx in). Ook tegenover volksnationale aangelegenheden vormt het gerecht een gesloten, vijandige kaste. Het wordt hoog tijd deze feodale burcht radikaal te slopen en er een modern, vlot en sociaal werkend en vooral ook Vlaams rechtsapparaat in de plaats te stellen.

TWEE GERECHTERLIJKE MATEN EN TWEE GEWICHTEN

Het Partijbestuur van de Volksunie noteert met enige verwondering enkele initiatieven van de gerechtelijke overheden in klaarblijkelijk politieke zaken.

De overbrenging van het stoffelijk overschot van wijlen Cyriel Verschaeve heeft plots geleid tot volkomen onbegrijpelijke vrijheidsberoving en de vervolgingen tegen de VU-kamerleden Babylon en Kuijpers werden overhaast hernomen.

Het Partijbestuur van de Volksunie protesteert tegen dit gerechtelijk optreden buiten alle redelijke maatstaven dan wanneer in zeer erge zaken, zoals de miljardenverkwistingen in de RTT, de gewezen minister Anseele door de gerechtelijke overheden ongemoeid wordt gelaten !

WEEKBLAD WIJ VLAAMS NATIONAAL WEEKBLAD

Hoofdredakteur: Paul Martens
Redactie en publiciteit : Drukkersstraat, 20, 1000 Brussel.
Tel. 02/17.97.98 (liefst in de voormiddag)

Abonnementendienst: Voldersstraat, 71, 1000 Brussel
Tel. 02/12.51.60

Jaarabonnement	350 fr.
Halfjaarlijks	195 fr.
Driemaandelijks	105 fr.
Steenabonn. (min.)	500 fr.
Losse nummers	10 fr.

Alle stortingen voor het blad op prk. 1711.39 van « Wij », Voldersstraat, 71, 1000 Brussel.

Verantw. uitg. : F. Van der Elst, Beizegemstraat, 20, 1120 Brussel.

matthieu's beddenbedrijf biedt voor elk probleem een wooninrichting

onze studiedienst lost uw woonprobleem gratis op

Turnhoutsebaan 102 Bergerhout 35.17.83
84-86 Diepestraat 31.01.18 39-41 Begijnestraat 33.47.24
60 Gallfortiel Dourne 36.25.22

GEMEENTE BORGERHOUT

Openverklaring van een betrekking van ARCHITEKT

Voorwaarden :

Houder diploma architect.

Aanvragen te zenden aan het College van Burgemeester en Schepenen vóór 1 maart '74

JAWEL HET KAN VERANDEREN !

Zal er iets veranderen, met de Volksunie ?

Deze vraag zó stellen impliceert een andere vraag : móet er wat veranderen ? Hierop antwoordt niet alleen de VU, maar zowat de gehele pers en de politiekvoelige bevolking ondubbelzinnig ja. En vooral de CVP geeft dit in haar verkiezingsprogramma en in haar publiciteit grif toe : met Tindemans — zó beweert zij — zal het veranderen.

Maar toen zij van 1971 tot op heden mee-regeerde, onder eigen eerste-minister (Eyskens) of onder BSP-eerste-minister (Leburton) veranderde er niets. Integendeel, in het BSP-schandalenjaar 1973 was de CVP — met vice-premier Tindemans ! — politiek medeplichtig, evenals de PVV, die nu zo preuts doet... Toen Anseele de laan uit moest (uit het RTT-rapport blijkt nu wel duidelijk waarom !) heeft de CVP er niet voor teruggedeeind ook CVP-ministers en staatssecretarissen de bons te geven... waaronder mevrouw Verlackt. Wat de CVP nu niet belet vrouwen te beloven op verkiesbare plaatsen.

Er ligt derhalve een duidelijk verschil tussen VERKIEZINGSBELOFTEN van partijen die nu ruim een kwart eeuw bijna zonder onderbreking aan de macht zijn, zoals de CVP en de BSP, en, anderzijds van nieuwe, onweerstaanbaar naar de macht oprukkende partijen.

CVP en BSP zijn VERANTWOORDELIJK voor de heersende toestanden en schandalen. Het geeft gal in de mond hen nu te horen spreken over « de mens », waar 600.000 landgenoten op verre na het socio-vitaal minimum inkomen niet bereiken.

Het maakt opstandig dat deze minnaren van « de mens » als gereeders geen Koninklijke Besluiten hebben uitgevaardigd om de milieuhinder te stoppen. Het klinkt brutaal lachwekkend deze CVP-BSP-machthebbers de lofzang van de « gewesten » te horen aanheffen, nadat zij met drie partijen (met de laatste Belgen van de PVV) hebben geregeerd, d.w.z. met de vereiste 2/3e meerderheid, zonder ook maar één stap in de goede richting te hebben kunnen of willen zetten...

Opvallend tenandere zijn de poetische vaagheid der verkiezings-

ideeën bij de CVP en de vrijblijvende marxistische krachttermen van de BSP-propaganda.

De kiezers willen DUIDELIJKHEID, en wel op een dubbel vlak. Zeker in de partijprogramma's die hun worden voorgelegd. Maar, nog meer, in de regeringsprogramma's. Welnu, sinds jaren vinden noch de CVP-kiezers noch de BSP-kiezers hun eigen ideologie terug in het regeringsbeleid waaraan hun partij altijd maar opnieuw deelneemt.

En dan maar bluffen met de benaming « regeringspartijen ». Het is eerder een blaam, want van echte socialisten en van echte kristen-demokraten viel niet veel te bespeuren. Iedere grondige sociale hervorming bleef uit! België was op buitenlands vlak zwak, onduidelijk... maar gewiekst wapenhandelaar !

De nieuwe instellingen, geboren uit de grondwetsherziening, zijn halfslachtig, weinig efficiënt en vrij machteloos.

En dit verklaart waarom de oppositie (alleen nog de Volksunie voor het Vlaamse landsgedeelte !) niet altijd even duidelijk en rechtlijnig kón opereren. Om oppositie te voeren moet er een duidelijke politieke tegenstander zijn ! Men kan geen oppositie voeren tegen niets. De drie-partijenregering heeft niets gekund, niets verwezenlijkt. Zij was niet gebouwd op een duidelijk programma met duidelijke nationale, sociale, economische en kulturele opties.

Het verkiezingsprogramma van de VOLKSUNIE is op de essentiële vlakken onzer samenleving duidelijk én realistisch.

Op sociaal vlak is de VU sinds haar kongres van 1971 klaar met een grondig hervormingsplan van de RMZ, zodat een gevoelige en rechtvaardige herverdeling van de inkomens tot stand komt en zodat tevens de verschillende « stelsels » ten nadele van de kleine zelfstandige verdwijnen.

Op het vlak van de MILIEUHINDER is de VU klaar met, enerzijds, de ontwerp teksten van de hoogstnoodzakelijke Koninklijke Besluiten, en, anderzijds, met de ontwerp teksten van een sluitende en strenge strafwetgeving. Na het schandalen-jaar 1973 eist de VU strenge waarborgen en voorwaarden voor een PROPERE DEMOKRATIE. Op de eerste plaats door de herwaardering van

het Parlement en door de vaste wil iedere buiten-parlementaire macht (zoals vakbonden, ondernemingsverbanden) op hun plaats te houden.

Aan de dubbelzinnige kumulaties en machtsconcentraties in handen van sommige politici (vooral de BSP-ers zijn hier de grote slokop !) dient langs wettelijke weg een eind gesteld.

Maar inzake de aanslepende kwestie van de zogeheten kom-

munautaire betrekkingen tussen Walen, Vlamingen en Brussel blijven de regeringspartijen halverwege staan. En, wonder boven wonder, Leo Tindemans, hoofdverantwoordelijke voor de slechte grondwetsherziening, (dat geeft hij nu zélf toe) kijkt ons nu vanop de grote borden aan alsof hij terzake een redder of ziener zou zijn...

Er is voor België maar één goede en afdoende oplossing, die de VU sinds haar ontstaan voorstaat en

promoveert : de Vlaamse staat, naast de Waalse staat, in een bondsstaat België, met een speciaal statuut voor Brussel.

Deze verkiezing is doorslaggevend wanneer een groot deel van de kiezers vóór het federalisme kiezen, dit betekent tegen de regeringspartijen.

Maurits Coppieters
Senator

Op zondag 10 maart beslist u over uw rechten in dit land.

10 maart. Verkiezing om onze 23ste regeringskrisis in 28 jaar op te lossen. Het is duidelijk dat de 3 traditionele partijen versleten zijn, regeer-onmachtig. Dat het nieuwe wegen op moet. Dat kan. Op democratisch gebied wil de Volksunie dit :

Propere democratie.

Tegenover schandalen, verkwesting en politiek machtsmisbruik stellen wij de open democratie, met reëel inkijsrecht voor parlement en gemeenschap. Aldus willen wij : kiesrecht op 18, recht op hearing van ambtenaren, kumul-verbod, meer controle op staatsuitgaven, bescherming der privacy, open BRT-informatie, controle op holdings, energiesektor, multinationals. De VU wil een verdraagzame samenleving en een eerlijk ondervijdsbeleid (als eersten verdedigden wij de pluralistische gemeenschapsschool als nieuwe formule naast de bestaande netten).

VOLKSUNIE
sociaal & federaal

**Het kan.
Nu met de VU...**

De Volksunie is een grote, groeiende partij die nooit 1 zetel verloor, er steeds bijwon... tot nu al 40. Weldra Vlaanderen tweede partij. Een reële macht dus die haar doelstellingen kan realiseren. Op 10 maart beslist u. Maak ons nog sterker.

Nú met de Volksunie 6

BOTUKATU :

NOG EEN NATIONAAL SCHANDAAL ?

Er heerst de laatste weken plots nogal wat zenuwachtigheid rond Botucatu. Voor velen zeker een totaal onbekend « barbaars » woord, voor de « ingewijden » een begrip. Botucatu is een gewest in Brazilië, waarheen na de onafhankelijkheid van Zaire in 1960, een honderdtal « colons » zijn gegaan, om Jaar een nieuw leven te beginnen. De Belgische staat zou een terrein aankopen (ongeveer 100 km²) en zou daar een coöperatieve opichten (met een Franse benaming). De grond werd ter beschikking gesteld van de coöperatieve vereniging en de afbetaling moest gebeuren onder garantie van de NMKN. Tevens werden nieuwe predieten voorzien voor het eerste starten van de « kolonie ». Dat alles werd op de begrotingskredieten van « ontwikkelingshulp » aangerekend, ook al ging het om zuivere financiële en deskundige hulp aan Belgen in den vreemde, zonder dat de plaatselijke (arme) Braziliaanse bevolking maar in de minste mate ermee geholpen werd. Wie wel geholpen was, waren de eigenaars die goed geld kregen voor doorslechte grond. In 1969 bedroeg de totale investering van de Belgische ontwikkelingshulp in deze aangelegenheid reeds rond de 200 miljoen. Nu in 1974 moet dat ongeveer 300 miljoen zijn. Reeds van bij het begin waren moeilijkheden met Botucatu te voorzien. De terugbetaling van de zogenaamde « lening » mocht geschieden in Braziliaanse munt die pijnsnel en systematisch devalueerde, zodat elk jaar een mindere waarde (op dit ogenblik ongeveer 1/10 van de oorspronkelijke waarde) moest terugbetaald worden. Er is tot op heden echter nooit een cent terugbetaald. Dat kon moeilijk anders, want van de start af was de aangelegenheid ook op landbouwgebied tot mislukking gedoemd. De grond was namelijk totaal ongeschikt voor landbouw. Men heeft tot op heden ongeveer 100 miljoen uitgegeven aan « deskundigen » meest af van de Faculté Agronomique de Gembloux en o.a. aan ene professor Coppere, die ofwel door

slechte richtlijnen vanuit België, ofwel door eigen onkunde, erin slaagden geen enkel landbouwproject te doen lukken. Alle mogelijke experimenten met citrusvruchten, met veldvruchten, met sojabonen, en wat meer mislukten. In 1968 kwam men dan op het gedachte over te schakelen op « melkvee » en men liet zwart-witte en bruin-witte Hollandse koeien « overkomen ». Die koeien wilden het slechte gras niet eten dat op die slechte grond groeide en verkommerden. Nu is men bezig ze te verkopen aan slachthuizen. De slimme agronomen van Gembloux hadden « vergeten » het gras te keuren ! Pogingen van de plaatselijke Braziliaanse universitaire diensten om met zekere bezaaiingen de grond en het gras wat beter te maken, schampten af op het veto van de « specialisten » uit Brussel, bij zoverre dat de plaatselijke universiteit zich verplicht zag schriftelijk alle hulp en advies verder te weigeren. Er staat letterlijk in die brief « Wij hopen... dat u eindelijk terug de rechte weg zult willen bewandelen ». Zo erg is het gesteld met de Belgische kolonie in Botucatu dat men nu nog in die streek spreekt van een « Belgisch zaak».

je « als men een werkelijk « louché » aangelegenheid wil beschrijven (en de Brazilianen zijn nochtans van geen kleintje verwaard !).

De gesloten gemeenschap van gekspatrieerden, op kosten van de Belgische staat, heeft niet alleen zijn economische mislukkingen gekend. Ook op sociaal en moreel gebied waren de Westelingen alles behalve een goed voorbeeld voor de autochtone bevolking. Passionele moorden, zelfmoorden, bloedige ruzies, bedreigingen en oplichterijen waren niet van de lucht. Men heeft zelfs de zelfmoorden (uit wanhoop) een tijdlang gebezigd (o.a. door senatoren Bogaert en Lahaye) om de vloed van financiële hulp nog te verhogen. Van enig leiderschap is nooit sprake geweest. Wel werden soms drastische en onpopulaire maatregelen getroffen : wie een misbruik contesteerde, werd uit de groep gestoten.

In 1973 heb ik, nadat parlementaire vragen o.a. van Bogaert, Persyn e.a. geen of weinig klaarheid hadden gebracht, het behoud van de post Botucatu op de begroting van ontwikkelingshulp bestreden. Men wimpelde dan, zoals gewoonlijk mijn amendement af (alleen de VU stemde voor) : maar een parlementaire vraag van 15 mei 1973 aan mevr. Pétry gaf enige hoop op verbetering : ook zij beschouwde Botucatu niet als ontwikkelingshulp, maar wel als een overblijfsel uit de onmiddellijk post-koloniale tijd. Op haar begroting (zij stelde ze op, en Cudell zou ze een begin van uitvoering geven) kwam echter weer een bedrag van 2,3 miljoen voor Botucatu voor. Ik amendeerde opnieuw (schrapping van het bedrag) en niemand reageerde. Toen de regering echter lucht kreeg van wat via TV en andere informatiemedia over Botucatu zou worden openbaar gemaakt, kwam op 18 januari jl. toch een regeringsamendement dat het mijne overnam. De fondsen zouden niet op de begroting van OS meer ingeschreven worden maar wel op een speciale rekening van het ministerie van Buitenlandse Zaken, als « speciale hulp voor Belgen in den vreemde, die in het licht van de huidige omstandigheden (sic !) niet kan opgeheven worden ».

Ondertussen zijn 300 miljoen verspild ! Wie zijn verantwoordelijk ? Wat hebben in godsnaam die 100 miljoen frank deskundige hulp opgeleverd ? Wanneer eindelijk een parlementaire onderzoeksmismissie over het gebruik van de fondsen voor ontwikkelingshulp ? Wanneer eindelijk klare wijn ? Wanneer eindelijk een minister die zich, wars van alle achterbakse kuiperij in zijn departement (het ABOS) objectief laat informeren en met beslistheid de abces opent en uitzuivert ? Zonder aanzien des persoons !

De ontwikkelingshulp en de bevrijding van alle volken in de wereld is een hoog ideaal. Het mag niet ten onder gaan in corruptie, persoonlijk favoritisme en kleine privé-belangen.

E. DE FACQ, volksvertegenwoordiger

De Volksunie beschouwt de ontwikkelingssamenwerking als een vorm van bevrijdingssamenwerking... het aangewezen middel om het recht op zelfbeschikking en de sociale vooruitgang van de verdrukten van de derde wereld te bevorderen. De Volksunie heeft een uitgebreid programma over het buitenlands beleid. Een werkelijke aandacht van de Benelux, solidariteit met de verdrukten minderheden zoals o.a. de Basken en de Baltische volkeren in de Sovjet-Unie. De Volksunie ontwikkelde door experts hoogst-gewaardeerde stellingen en suggesties voor een rationelere ontwikkelings-samenwerking...

DE VOLKSUNIE HEEFT NIEUWE KIJK OP DE WERELD

ZIJN DAT ALLEEN VLAAMSE BEKOMMERNISSEN ?

Dat zijn allemaal geen holle woorden en theoretische beschouwingen. De Volksunie heeft de laatste jaren concrete voorstellen gedaan. Volksvertegenwoordiger Eugene De Facq heeft talrijke parlementaire- en andere initiatieven genomen m.b.t. de ontwikkelingssamenwerking. Oordeel zelf.

- 3 december 1969 : eerste tussenkomst De Facq over de erbarmelijke taaltoestanden in de Dienst voor Ontwikkelings-samenwerking
- 15 januari 1970 : vragen betreffende de gebeurtenissen in Biafra
- februari 70 en juni 70 : resolutie d'Alcantara over 0,75% overheidshulp wordt door De Facq geamendeerd en daarna unaniem goedgekeurd
- van dan af wordt elke gelegenheid aangegrepen om tussenkomsten te plegen over de opvattingen der volksnationalisten m.b.t. ontwikkelingshulp (17 februari 1970 : begroting Buitenlandse Zaken) (4 mei 1971 : begroting Buitenlandse Zaken) (mei - juni 1972 : begroting Buitenlandse Zaken) (juni 1973 : begroting Buitenlandse Zaken)
- interpellaties De Facq over ontwikkelingshulp : — herstructurering DOS : februari 1971 — taalverhoudingen in de Dienst Overzeese Sociale Zekerheid : mei 1971 — hoger secundair onderwijs in Zaïre, Rwanda en Burundi voor Belgische kinderen : mei 1971, maart 1972
- wetsvoorstel De Facq tot splitsing van het Algemeen Bestuur voor de Ontwikkelingshulp (januari 1974)
- voorstel De Facq tot het instellen van een parlementair onderzoek naar het gebruik der fondsen inzake ontwikkelings-samenwerking (mei 1973)
- menigvuldige tussenkomsten bij de regeringsinstanties ten bate van de Hutu-vluchtelingen
- IVPO : een tiental parlementaire vragen over misstanden i.v.m. deze zaak
- Zaak Botakatu aan het rollen gebracht — zie BRT-uitzendingen over Brazilië (Belgische kolonisten worden als ontwikkelingshulp behandeld)
- militaire technische hulp aan ontwikkelingslanden sedert 1971 elk jaar amendementen op de begrotingen van de Rijks-wacht en van Landsverdediging
- oprichting van het Vlaams Centrum voor Ontwikkelings-samenwerking
- actieve deelname aan initiatieven betreffende UNCTAD, EEG-top over ontwikkelingsbeleid
- hongerstakingen, betogingen, bezoeken aan ambassades, waarbij ook volksvertegenwoordiger Willy Kuijpers actief was
- regelmatig bijdragen in het Volksunie-weekblad « Wij » en andere kranten, alsook interviews in de TV over UNCTAD en Botacatu
- verder waren er interpellaties en tussenkomsten over ontwikkelingshulp van Coppieters en De Bruyne. De Volksunie stelt economische hervormingen op wereldniveau voorop. Het doorvoeren van een internationale arbeidsverdeling is dringend nodig. De toegang tot de kapitaalmarkt moet worden vergemakkelijkt. Verder moet de economische integratie worden doorgevoerd en douane-unies gevormd bij de ontwikkelingslanden. De Belgische publieke hulp der ontwikkelingslanden dient op 1% van het bruttonationaal product te worden gebracht.

De wapenhandel en wapenproductie moet worden gekontroleerd door nationalisatie. Er is een grondige mentaliteitshervorming nodig hier en in de derde wereld. Ontspanning, wereldvrede en het opheffen van de kloof tussen arme en rijke landen. — ook en vooral in eigen land door het uitroeien van onrechtvaardigheden (repressiegevolgen, armoede, marginale groepen) — dat is de politiek die de Volksunie voorstaat. Wij zijn ervan overtuigd dat deze vernieuwende politiek slechts kan worden waar gemaakt met nieuwe mensen.

WIJ

20

in de
volksunie

ANTWERPEN

ARRONDISSEMENT ANTWERPEN VERKIEZINGS-MEETING

Dinsdag 5 maart 1974, te 20 u.
« BEURSGEBOUW » (Meir) te Antwerpen
Voorzitter meeting : **Reimond Matthijssens**
Sprekers : **Frans Vander Elst**
Hugo Schiltz
MUZIKALE OMLIJSTING - JEF BURM

KALENDER

FEBRUARI 1974

- 23. **Kontich** : Jaarlijks Bal - Vlaamse Kring in de « Magdalena-zaal » (Centrum). Orkest Ray Chadwick.
- 23. **Herentals** : « Karnaval-Stuif es in », Cafetaria van Schepersinstituut. Orkest « De Goemer ». Inkom 40 fr.
- 23. **'s Gravenwezel** : 3e VU-afdelingsbal te 20 u. 30 in de Riddershoeve te Schoten. Kaarten 50 fr. Reuze tombola.
- 23. **Ramsel** : Afdelingsbal, zaal « Moderna », Hooilaar. Orkest The Jumbo Jets.
- 23. **Zwijndrecht** : Karnavalbal, Gildenhuis, Stoffelstr. 28.

MAART

- 2. **Deurne** : Verkleed bal. Inf. tel. 24.88.06 of 24.08.40.
- 2. **Merksem** : VU-Jubileum-Dansfeest te 20 u. Zaal « de Garve » Van Praetlei, 137. Orkest « Zoemeriet ». Optreden van Vlaamse Jutsoka (judo) en de « groene kapel ».
- 2. **Turnhout** : 10 VU-Winterbal.
- 9. **Mol** : Dansavond Warenar, Mol-Achterbos, Parochiezaal, vanaf 20 u. 30.
- 9. **Kessel** : VU-lentebal (dit jaar verkiezingsbal), Gemeentelijke turnzaal. Orkest : The Spoetniks.
- 15. **Schilde** : VU-lentebal. Café « Pallieter ». Inkom : 50 fr. Reuze tombola.
- 16. **Antwerpen** : « Vlaamse Volksharmonie »-bal in zaal Immaculata, Steenbokstr., (Zurenborg). Kaarten : Rosci, Rudolfstr. 56.
- 16. **Borgerhout** : Kinderfeest te 15 u., Reuzenpoort, Turnhoutsebaan.
- 16. **Antwerpen** : Bal van de VU-Harmonie Antwerpen.
- 30. **Ekeren** : VU-bal in zaal « Elcks Thuys », Van De Weyngaertplein 13, te 20 u. 30, Inkom 50 fr. Orkest « The Paradiso's ». Schaf nu uw kaarten aan op het sekretariaat, Geestenspoor 72 (tel. 41.04.41) en bij de bestuursleden.

DIENSTBETOOM

FEBRUARI 1974

ANTWERPEN (1)

Maandag : 25 februari : volksvert. A. DE BEUL en senat. H. DE BRUYNE
Lokaal : VU-sekretariaat-Stad-Antwerpen, Wetstraat, 12 (tel. 36.84.65) van 16 tot 20 u.

ANTWERPEN (2)

Zaterdag : 23 februari : senator G. BERBERS
Lokaal : ten huize van senator G. Bergers, Sint Jansvliet, 19 Antwerpen (tel. 33.91.65) van 10 tot 12 u. (voormiddag)
Woensdag : 27 februari : volksvert. R. MATTHEYSSENS
Lokaal : « Alcazar » Mechelsesteenweg 22, Kontich (tel. 37.13.32), van 19 u. tot 20 u.

ANTWERPEN (Arr.)

VERKIEZINGS-AKTIES

De afdelingsbesturen, die door het voeren van hun plaatselijke « verkiezingsakties » hier of daar met een probleem(tje) zouden af te rekenen hebben, stellen zich onmiddellijk in verbinding met arr. sekretaris Wim Claessens, Pastoor Deensstr. 19, Morsel (Tel. 55.39.09).

ANTWERPEN (Stad)

GETUIGEN

Op zondag 10 maart 's middags worden in de feestzaal de stembrieven geteld. Van alle partijen zijn er afgevaardigde leden die toekijken en een handje helpen bij het tellen der stembrieven. Het is voor onze partij van groot belang aan elke teltafel iemand van onze mensen aanwezig te hebben. We doen daarom beroep op u om die middag van 14 tot 18 u. aanwezig te zijn. Hiervoor moet u zich aan het sekretariaat van onze afdeling opgeven, tel. 36.84.65.

STEUNLIJSTEN

Ook hiermede doen onze bestuursleden hun ronde. Geef mild. U kan ook storten op onze rekening bij de Kredietbank, Carnotstr. PR 132.35 KB Carnotstr., Antw. voor rek. nr 404-3036801-74 van VU-Antw. Stad.

DIENSTBETOOM

Alle dagen, doch 's maandags van 16 tot 20 u. treft u een volksvert. aan.

AARTSELAAR

BAL

Het bestuur dankt allen die hebben bijgedragen tot het overweldigend succes van het eerste VU-bal in onze gemeente.

VERKIEZINGEN

Vrijwilligers worden gevraagd voor ons propagandawerk ; men kan zich melden in het lokaal Rodenbach, Kapellestr. 19.

Een bijdrage kan gestort worden op bankrek. 418-5006401-86 van de VU-afdeling Aartselaar.

BOOM (Kanton)

KANT. KADERDAG

In samenwerking met het arr. bestuur richten op zaterdag 2 maart e.k. van 14 tot 17 u. 30 de afdelingen uit de Rupelstreek met afd. Aartselaar een kaderdag in in het Ontmoetingscentrum van VU-Boom.

Volksvert. A. De Beul zal handelen over de fusies der gemeenten. De heer O. Renard, specialist ter zake, behandelt de streekeconomie, vooral met betrekking tot de Rupelstreek. Van volksvert. R. Mattheysens krijgen we een uiteenzetting over de politieke toestand. Na ieder referaat korte bespreking.

TOP-20

1. Richard Vincx (St. Kwintens-Lennik)	1764
2. Huguette Ingelaere (Gent)	1232
3. Joris Depré (Tervuren)	1085
4. Jef Nagels (Oostende)	1044
5. Jef Vincx (Erps-Kwerps)	713
6. André De Volder (Leuven)	535
7. Juul Moens (Antwerpen)	480
8. Herman De Kegel (Pollare)	453
9. Noël Lecompte (Wervik)	341
10. Jaak Cuppens (Neeroeteren)	289
11. Maurits Goethals (Brugge)	286
12. Renaat Vanheusden (Hasselt)	271
13. Frans Van Dessel (Nijlen)	269
14. Ferre De Beuckelaer (Kontich)	261
14. Jo Belmans (Geel)	261
16. Jaak Indekeu (Peer)	236
17. Jan Caudron (Aalst)	230
18. Gust Geens (Kapelle o.d. Bos)	224
19. Damien Van Haverbeke (Oostkamp)	218
20. Marcel Scheys (Lubbeek)	210

NATIONALE LOTERIJ

5de TRANCHE

Supertranche

HOOG LOT
15 MILJOEN

en . . .

VIJFTIEN loten
van 1 MILJOEN

Trekking op 6 maart

HET BILJET : 300 fr.
HET TIENDE : 33 fr.

95.967 LOTEN VOOR EEN TOTAAL VAN 126 MILJOEN

WIJ 5

VERKIEZINGSFONDS

Storten

Op prk 147697 VOLKSUNIE 1000 BRUSSEL
of op KREDIETBANK Rek. nr 430-0691071-34
van VOLKSUNIE 1000 BRUSSEL

R.V.S., Antwerpen	1.000
A.J.V.D.A., Diegem	200
D.G., Brugge	350
L.T., Hamme-O-Vl., 100	100
A.V., Kuntich	500
E.K., Mollem	1.000
F.M., Antwerpen	1.000
R.D.G., Antwerpen	500
J.L.B., Halle	150
J.T., Zaventem	500
G.A., Antwerpen	200
K.D.N., Temse	200
P.D., Oostakker	500
F.H., Waterschei	300
A.R., Schoten	250
A.T., Vorst	150
A.D., Bellegem	250
J.D., St-Kwintens-Lennik	100
J.V.D., Edegem	1.000
L.V.V., Ekeren	1.000
U.D.K., Ursel	10.000
Vlakov, Roeselare	500
G.U., W., Oostende-Stene	1.000
S.V.D., Jette	500
R.L., Bredene	1.000
P.B., Mechelen	250
A.V.L., Schorisse	200
L.C., Schilde	1.000
G.D., Veurne	500
P.D.V., Molenbeek	1.000
G.V.B., Sint-Kat.-Waver	200
VU-Hofstade (Brabant)	1.000
J.D., Herent	1.000
Onbekend, Idegem	1.000
W.S., Ekeren	1.000
A.S., Peutie	500
A.W., Mortsel	300
A.W., Mechelen	200
J.D.W., Willebroek	500
VU-Nieuwerkerken (Aalst)	1.000
G.D.M., Nieuwerkerken (Aalst)	1.000
Oud-Daensist, Nieuwerkerken (Aalst)	500
H.D.S., Nieuwerkerken (Aalst)	500
G.T., Nieuwerkerken (Aalst)	500
Breydel, Moerkerke-Waas	500
Van Omer en Lode, Machelen (Brab.)	300
Verkoop oud-papier (Denderleeuw)	1.000
G.S., Torhout	500
K.A., Maasmechelen	300
J.D.L., Korbeek-Lo	500
M.M., Vroenhoven	200

P.J.B., Halle (Kempen)	300
M.B., Opglabbeek	100
L.D., Mortsel	500
H.W., St-Amandsberg	1.000
H.V.K., Wachtebeke	100
J.W., Hasselt	500
H.V.D.W., Wommelgem	1.000
G.H.D., Halle	1.000
F.V.D.B., Halle	700
Naamloos, Denderleeuw	1.000
P.M., Lommel	500
J.V.D.B., Hasselt	200
J.S., Tienen	1.000
H.V., Zwijndrecht	500
H.V.G., Berchem (Antwerpen)	500
M.S. en zonen, B.S.D.	200
Naamloos, Hoogstraten	1.000
A.V.D., Aarschot	250
D.C., Ganshoren	300
VU-St-Kwintens-Lennik	5.000
Naamloos, Zaventem	500
Van iemand die zeer veel van Vlaanderen houdt	500
L.E., St-Lambrechts-Woluwe	200
M.J., Westmalle	200
TH.W., Dilbeek	1.000
L.S., St-Kat.-Waver	500
F. en H. S., 1090 Brussel	2.000
F.V.D.D., 1300 Schaarbeek	1.000
E.H. R.V., Gent	200
K.V., Vilvoorde	1.000
Mevr. L.V., Brussel 4	1.000
L.G., Oostakker	250
W.C., Nijlen	500
J.D., Hasselt	500
E.F., 1030 Brussel	500
P.D.B., Anderlecht	1.000
F.S., 1020 Brussel	200
F.D.Q., Zandbergen	200
W.B.D'E., Galmaarden	300
J.M., Halle	200
H.T., Knokke-Heist	250
K.V.D.B. - V.M., Wolvertem	200
J.V.D.B. - V.D.P., Wolvertem	1.000
Alef, Gent	1.000
Antwerpse Bridgers	7.800
L.D.C., Ekeren	500
D.W., Antwerpen	300
VU-Adinkerke	1.000
Naamloos, Antwerpen	500
L.V.A., Mortsel	2.000
J.G., Merksem	300

L.V., De Panne	1.000
A.V., Oudenaarde	5.000
F.H., Overijse	250
J.V.D.B., Antwerpen	200
J.N., Leuven	200
H.V.D.P. - V.E., Antwerpen	500
M.T., St-Genesius-Rode	100
M.L., 1040 Brussel	500
L.V., Mortsel	200
VU-afdeling Denderleeuw	5.000
G.D., Waregem	100
F.B., Sterrebeek	200
Naamloos, Oudenaarde	500
W.D.W., Kortrijk	500
P.V.B., Lebbeke	100
C.J. V.D.K., Schaarbeek	
Tandheelkundige inrichting	10.000
Bond Vlaamse Gepensioneerden Jette	1.300
L.J., Vlaams officier, Antwerpen	500
A.V., Wevelgem	100
H.H., Meise	500
Naamloos, Olen	100
Rik, Wezembeek-Oppem	1.000
J.S.V., Antwerpen	500
Naamloos, Kester	300
K.Z., Mol-Wezel	100
P.C., Helchteren	500
G.C., Nieuwpoort	500
E.W., Antwerpen	2.000
H.M., Lede	200
A.G., Assebroek	1.000
H.R., Wilrijk	1.000
V.C., Wemmel	100
P.V.D.B., Merksem	300
A.V.M., Knokke	300
J.T., Oostende	300
W.D., Broechem	1.000
D.M., Aalst	1.000
A.L., St-Eloois-Winkel	500
J.P., Testelt	200
C.V., Londerzeel	200
E.D., St-Lambrechts-Woluwe	300
E.V.H., Melsele-Waas	1.000
D.C., Elsene	3.000
R.G., Zomergem	200
W.P. - V.B., Appelterre	100
A.D., Ninove	2.500
R.D., Dentergem	250
J.V., Mortsel	1.000
L.D., Leuven	500
C.M.P., Den Haag	500
Lezer uit Tervuren	100
L.V., Geetbets	4.000
T.A., Dilbeek	1.000
Wed. V.P., Vilvoorde	500
M.P. - V.M., Blankenberge	300
N.D.C., Dilbeek	500
L.V.D., Lichtaart	500
A.V., Antwerpen	200
V.T., Ekeren	800
G.M., Deurne	100
H.M., Tongeren	1.000
J.F.C., Wezembeek-Oppem	500
Naamloos, Nederland	5.050
Naamloos, Bornem	3.000
Naamloos, Ingelmunster	2.000
L.P.-L., Laken	1.000
A.N.F.V.E., Kortenberg	1.000
W.S., Lovendegem	150
Naamloos, Wemmel	500
Naamloos, Oostende	500
3 uit Schaarbeek	300
J.S., Berchem (Antw.) 2e storting	500
M.R., Eisden	500
H.D.R., Mechelen	200
G.D.R., Vilvoorde	200
V.R.H., Zedelgem	1.000
H.L., Grembergen	500
A.S., Nieuwerkerken-Waas	200
VU-Ternat	5.000
A.G., Hove	1.000
W.H., St. Niklaas	1.000
Bestuurslid ACOD - Z. Limburg	100
Eh.B., Roesbrugge-Haringe	1.000

Totaal 3e week 161.350
ALGEMEEN TOTAAL 338.530

"SOCIO-VITAAAL INKOMEN"

of geleerd woord voor ELLENDE

De armoede in België is groter dan men denkt. Wij leven in een welvaartsstaat, die de schijn verwekt dat iedere inwoner het daar goed heeft en een redelijk welvaartspeil geniet. Het aantal dat aan deze welvaartsmaatschappij niet meedoet of daarin niet volledig delen, is zeer groot. Volgens statistieken zou 14% van de Belgische bevolking in armoede leven, dit zijn omzeggens anderhalf miljoen personen.

Het feit dat men geen of weinig bedelaars op straat aantreft, heeft met deze vaststelling weinig te maken. In een welvaartsmaatschappij leeft men in verborgen armoede of in ellende, dit betekent dat men juist genoeg heeft om nog net in leven te blijven.

De armoede in een welvaartsstaat is een maatschappij-structureel probleem, dat in zekere mate nog schrijnender kan genoemd worden dan de armoede of het algemeen lager levens- en inkomenspeil in de landen in ontwikkeling. De tegenstelling arm en rijk neemt belangrijker proporties aan in een welvaartsstaat, omdat iedereen daar opgedreven wordt tot produceren en tot consumeren.

Wie in het productieapparaat niet past, zal niet omkomen. Daarvoor is men te beschaafd geworden. En dit is dan ook het verschil tussen de 19de eeuwse armoede en de "moderne armoede" die veeleer ellende kan genoemd worden, omdat er wel voor gezorgd wordt dat men in leven blijft, maar dat men geen rekening houdt met het feit hoe men leeft.

Onderzoeksteam's, sociologen en andere knappe rekenaars hebben op grond van statistieken, gezinsbudget-enquêtes en dies meer de "ellende-grens" voor een gezin met twee kinderen berekend. Zij kwamen op een minimum-gezinsinkomen van 12.500 fr. Voor een echtpaar werd deze grens op 10.000 fr. vastgesteld en voor een alleenstaande op 8.000 fr.

Dit zijn geen absolute criteria, doch eerder hoge gemiddelden van zeer uiteenlopende cijfers die terzake in bepaalde studies genoemd worden. Sommigen stellen het socio-vitaal minimum voor een alleenstaande vast op 4.000 fr. Anderen stellen

hogere grenzen vast, maar houden dan ook rekening met kulturele behoeften. Meestal wordt verondersteld dat arm zijn samen valt met niet kunnen of niet willen werken, om in zijn behoeften te voorzien. Wanneer men rekening houdt met de hogere vooropgestelde "ellende-grens", stelt men vast dat in de actieve zowel als in de niet-actieve bevolking personen voorkomen die het geciteerde minimum-inkomen niet bereiken.

ARMOEDE BIJ DE AKTIEVE BEVOLKING

Op basis van de gegevens van de RMZ voor het jaar 1969, rekening houdend met een aantal bijkomende factoren die niet uit de cijfers van de RMZ blijken, zoals gezinssamenstelling, bedragen van kinderbijslag, aan de bron betaalde belastingen, werd door een onderzoeksteam berekend dat ongeveer 11% van de actieve bevolking (464.337 personen) het socio-vitaal minimum niet bereikt. In deze groep zitten zowel alleenstaanden als werknemers met gezinslasten, zowel werklieden als bedienden.

Deze gegevens zijn weliswaar schattingen, omdat de nodige statistieken desbetreffend ontbreken. Nochtans stellen wij vast dat uit andere bronnen blijkt dat van de gezinnen waar man én vrouw samen beroepsarbeid verrichten er ongeveer 10% het socio-vitaal minimum niet bereiken met hun gezamenlijk beroepsinkomen.

ARMOEDE BIJ DE NIET-AKTIEVE BEVOLKING

MINDER-VALIDEN

Alweer eens naar schatting zouden er in België 670.000 minder-validen beneden de 65 jaar zijn, waarvan 250.000 minder dan 21 jaar. Uit steekproeven is gebleken dat zowat 50% van de gehandicapten beroepsarbeid uitoefenen. De andere helft

is dan hetzij werkloos hetzij volledig arbeidsongeschikt. De bronnen van inkomsten kunnen van zeer verscheiden aard zijn. Hier kan dus alleen maar het vermoeden ingeroepen worden dat een belangrijk deel van deze groep een beperkt inkomen heeft.

BEJAARDEN

Alhoewel via het kanaal van de RMZ een belangrijke inkomensoverdracht van de actieve bevolking naar de gepensioneerden - werknemers overgaat, nl. 28% van de te herverdelen som van de sociale zekerheid, vallen vele bejaarden met hun pensioen beneden de armoedegrens. Men moet er immers ook rekening mee houden dat niet alle bejaarden rechten kunnen laten gelden op een volledig pensioen, dat er ook velen zijn die geen rechten op pensioen hebben en slechts aanspraak kunnen maken op het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, dat door de wet van 1 april 1969 tot stand kwam. Ondanks de laatste verhoging, waardoor dit bedrag op 61.966 fr. werd gebracht voor een gezin, ligt dit inkomen nog ver beneden het vooropgestelde socio-vitaal minimum.

WERKLOZEN

Werkloosheid moet in feite gezien worden als een stadium van tijdelijke inkomensvermindering. Nochtans is het zo dat heel wat werklozen dikwijls zeer lang in dit voorlopige stadium verkeren. Wanneer wij de geschiktheidsgraad van de werklozen nasporen, blijken ongeveer 2/3 van de werklozen boven de 45 jaar slechts gedeeltelijk of praktisch volledig ongeschikt te zijn voor de arbeidsmarkt. De langdurig werklozen, voor wie de werklozenuitkering meestal de enige bron van inkomen is, blijven ook na pensioenleeftijd in de grootte van hun pensioen-

bedrag de gevolgen van de werkloosheid ondervinden. Hun aantal mag op ongeveer 40.000 geschat worden.

Wat kan men — wat kunnen wij — daaraan doen?

Alle gegevens die wij in dit artikel aanstipten berusten op schattingen, steekproeven, weinig volledige studies, die over dit probleem uitgevoerd werden. Nauwkeurige gegevens zouden er zeker moeten komen. De welvaartsstaat moet ook naar de keerzijde van zijn rijkdom durven kijken.

Men moet hierop echter niet wachten om aan het probleem zelf iets te doen. Een menswaardig bestaansminimum is een recht van elke sterveling.

Over de alternatieve en komplementaire oplossingen zullen wij het een volgende maal hebben.

IEDER ZIJN DEEL

Onder deze titel brachten wij op het middenblad van ons nummer van 9 februari de sociale initiatieven van de Volksunie. In de rubriek "Voor Zelfstandigen" werden wetsvoorstellen van senator Jorissen, strekkend tot verbetering van de sociale toestand der zelfstandigen, vermeld.

Ook volksvertegenwoordiger Mattheyssens heeft op dat stuk parlementaire initiatieven genomen. Hij diende een wet voorstel in waarbij vervroegde pensionering mogelijk wordt voor de zelfstandigen met een economische onleefbare onderneming. Voor jongere zelfstandigen worden omscholingspremies voorzien, waardoor een nieuwe beroepsbedrijvigheid mogelijk wordt die een menswaardig bestaan verzekert. Verder wordt bijscholing voorzien voor zelfstandigen in een leefbare onderneming met momentele moeilijkheden.

Reimond Mattheyssens diende ook voorstellen in (amendementen) om de pensioenen der zelfstandigen op te trekken. Zij werden telkens door CVP en BSP verworpen, en door de PVV gesteund of verworpen naargelang zij in de oppositie of in de regering zat. De PVV noemt zich dan nog onbeschaamd "de natuurlijke verdediger van de zelfstandigen". Wij hebben gemeend deze aanvulling volledigheidshalve te moeten meedelen.

STUDIETOELAGEN

De aanvragen voor het verkrijgen van een studietoelage voor het hoger onderwijs moeten uiterlijk op 1 maart binnenkomen bij de Dienst voor Studietoelagen, ministerie van Nationale Opvoeding en Nederlandse Cultuur, Koningstraat 138, 1000 Brussel.

De aanvragen voor het verkrijgen van een studietoelage voor het secundair onderwijs moeten uiterlijk op 1 april toekomen bij het bestuur van de provincie waarin de school gelegen is waar de leerling vermoedelijk onderwijs zal volgen tijdens het schooljaar 1974-75. Formulieren kunnen verkregen worden in de onderwijsinrichtingen of bij voorhoofd de Dienst voor Studietoelagen.

SOCIAAL VADE-MECUM VOOR IEDEREEN

IX/02

PARKEERKAART VOOR GEHANDIKAPTEN OMSCHRIJVING

De betrokken reglementering laat bepaalde gehandicapte bestuurders toe onbeperkt te parkeren op plaatsen (beperkte of blauwe zone of blauwe straat) waar het stationeren voor de anderen beperkt is in de tijd. Waar het stationeren volstrekt verboden is, blijft het ook verboden voor bedoelde minder-validen.

De bijzondere parkeerkaart moet aangebracht worden aan de binnenkant van de voorruit of op het voorste gedeelte van het voertuig. Deze kaart is streng persoonlijk en mag alleen gebruikt worden wanneer de minder-valiede zelf zijn voertuig bestuurt. In het voertuig aanwezig zijn is niet voldoende.

WIE HEEFT RECHT OP DEZE PARKEERKAART ?

Deze kaart kan afgeleverd worden aan

- Minder-validen met een blijvende invaliditeit van ten minste 60% ;
- Minder-validen met een blijvende invaliditeit van ten minste 50% uitsluitend te wijten aan een gebrekkigheid van de onderste ledematen.

AANVRAAG

- Oorlogsinvaliden (militairen en gelijkgestelden) en militaire invaliden in vredetijd : ministerie van Financiën, Bestuur der Pensioenen, Jan Jacobsplein 10, 1000 Brussel.

- Burgelijke oorlogsinvaliden : ministerie van Volksgezondheid, Bestuur der Oorlogsgetroffenen, Luchtscheepvaartsquare 31, 1070 Brussel.

NB : Voor A en B : Bij de aanvraag dient geen geneeskundig getuigschrift gevoegd. Nuttig is wel het dossiernummer te vermelden.

- Andere gehandicapten : Rijksfonds voor Sociale Reklassering van Mindervaliden, Meiboomstraat 14, 1000 Brussel.

NB : Voor C : Bij de aanvraag dient een geneeskundig getuigschrift van het voorgeschreven model gevoegd.

De aanvraag — alle categorieën — dient aangetekend te worden verstuurd en moet het nummer van het rijbewijs of de leervergunning vermelden.

INLEVERING EN INTREKKING

Wie niet meer aan de gestelde voorwaarden voldoet, moet zijn kaart onmiddellijk binnensturen. De reden van de terugzending moet vermeld worden. Bij misbruik kan de kaart ingetrokken worden.

KAARTEN VROEGERE REGELING

Bovenstaande reglementering is in voege sinds het KB van 12 juli 1973. De kaarten afgeleverd onder de vroegere reglementering blijven geldig. Geen nieuwe aanvraag is dus vereist.

Cw

DOKUMENTATIE

PUT UW INSPIRATIE UIT DE FIJNSTE BOUWTIJDSCRIFTEN

Wat in New York en Hollywood, Rio en Rome, Wenen en Versailles kan...
kunnen ook wij U bieden... maar dan voor minder geld !

tussen uw dromen
en UW WONING
hoort een ernstig
bouwbedrijf ...

ALGEMEEN BOUWBEDRIJF **KUNNEN**

mensen waarop je kan bouwen

ANTWERPEN	GENT	LEUVEN	GENK
Meir 18	Onderbergen 43	Brusselsestr. 33	Winterslagstr. 22
03/31.78.20	09/25.19.23	016/337.35	011/544.42

600 ARBEIDERS 1001 MOGELIJKHEDEN

R.T.T. - SCHANDAAL B.S.P. - SCHANDAAL

RTT-DOSSIER - RTT-DOSSIER - RTT-DOSSIER

3

RTT-DOSSIER - RTT-DOSSIER - RTT-DOSSIER

MILJOENEN PREBENDEN

In het eerste hoofdstuk van deel drie van het Rapport deelt het Hoog Komitee van Toezicht aan het publiek (en aan de rijksambtenaren) mede, dat de personeels- en direktieleden van de RTT 5% van de nettowinst ontvangen, in een verhouding, bepaald door de minister na raadpleging van de syndikale raadgevende kommissie wat betreft de toekenningen aan het personeel. Zo ontvingen de gelukkige bevoorrechten in 1968 in totaal voor 21 miljoen 259.230 fr. aan winstdeel. Een jaar nadien was dit bedrag verdubbeld : 44 miljoen 388.307 fr. Dan komen de magere jaren, in 1971 is er slechts 2,8 miljoen te verdelen, het jaar daarop niets vermits de tot dan toe welvarende RTT-boekhouding in de rode cijfers begint te lopen.

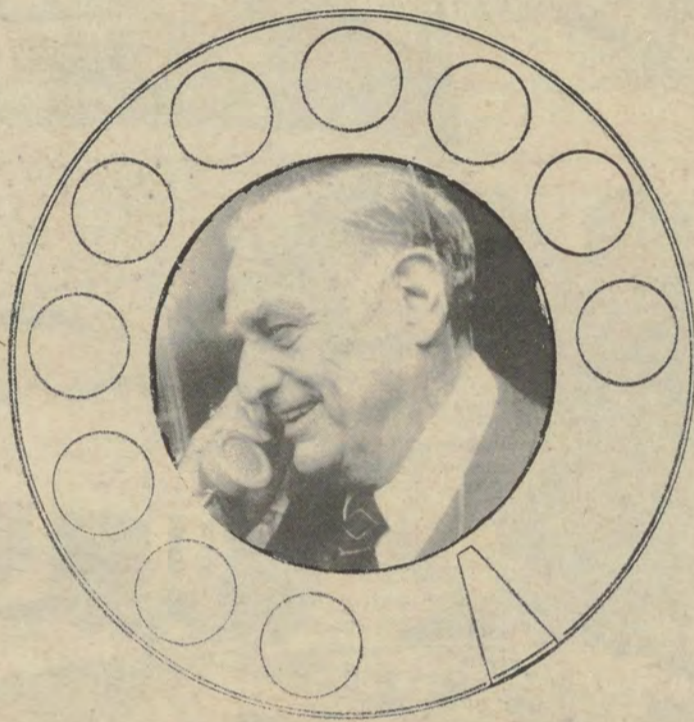
EEN MOUW AANPASSEN

Maar de RTT-bonzen zouden daar vlog een mouw aanpassen. Daarvoor moesten we even in de tijd teruggaan : op 28 maart 1940 besloot minister Delfosse de ingenieurs van de RTT, in afwachting van een herziening van hun wedde, een forfaitaire vergoeding toe te kennen, rekening houdend met het door de wet van 19 juli 1930 voorziene aandeel in de winst van de regie. Op 25 juni 1954 staat minister Anseele een vergoeding toe aan zijn kabinetchef Leopold Ros, in februari 1969 aan RTT-direkteur Franssen, gedetacheerd bij zijn kabinet. In 1941 waren er 72 functionarissen die de zogenaamde beheersvergoeding ontvingen, 31 jaar later zijn ze al met 304, terwijl nochtans de wedden aangepast waren zowel wat bema betreft als wat de gelijkgeschiktheid met de wedden van kollega's van andere departementen betreft.

Het Rapport verstrekt hier volgende commentaar : « Daar het moeilijk aan te nemen is dat zoveel personen bij het RTT-beheer betrokken zijn, stelde Baudrin in 1973 voor « beheersvergoeding » te vervangen door « vergoeding aan het kaderpersoneel ». Bovendien wordt deze vergoeding ook toegekend aan functionarissen, die tijdelijk gedetacheerd worden in een ministerieel kabinet of een andere instelling waar de typische RTT-termen « beheer » of « produktiviteit » moeilijk te verwoorden zijn. Daarom de naamverandering zodat bvb een directeur-generaal, vrij van RTT-dienst want gedetacheerd bij een syndikaat, toch in 1972 een zgn beheersvergoeding van eventjes 272.000 fr. trok, hoewel hij dit jaar met de RTT niets maar dan ook niets te maken had gehad.

STEEDS STERKER VERHAAL

De vergoedingen voor ingenieurs en gelijkgestelde vergoedingen werden telkens in de begroting voorzien doch overtroffen steeds ruimschoots de ramingen : 8 miljoen 750.000 voorzien in 1970, uitgegeven 21,5 miljoen ! Voor '71 luiden de cijfers resp. 18 en 40 miljoen, '72 32 en 34 miljoen, voor '73 was deze post op 40,3 miljoen geraamd. Hoeveel er vorig jaar werd weggegooid is nog niet gekend. Wat de gebruikte terminologie nu ook mag inhouden, deze vergoedingen schijnen deel uit te maken van het geldelijk statuut van het RTT-personeel. Het karakter « weddesupplement » werd trouwens erkend bij de eerste

toekenning in maart 1940. Hier vraagt het Rapport zich af of de minister alleen kan beslissen, gezien de wet van 19 juli 1930, gewijzigd bij KB van 11 november 1967, voorschrijft dat dergelijke vergoedingen niet alleen door de voogdijminister van de RTT mogen toegekend worden, doch alleen met instemming van zijn kollega's van het Openbaar Ambt en van Financiën, die een eensluidend advies aan de koning moeten voorleggen. Des te meer daar bij het desbetreffend KB de interventie van voornoemde minister ook geldt voor het hele geldelijk statuut en de vaststelling ervan !

In deze omstandigheden rijst de vraag of deze vergoedingen — die in 1973 34 miljoen bedroegen, waarvan 423.858 fr. voor Baudrin alleen, (tegen 203.670 fr. in 1974) wel wettelijk verantwoord zijn (de omstandigheden, die ze uitlokken, bestaan niet meer) en wettelijk verordend zijn (bij gebreke van een koninklijk besluit) ? De vraag stellen is ze negatief beantwoorden.

GEKONTROLEERDE BETAALT KONTROLEUR

Bij wet van 30 juli 1930 werd in de regie een Toezichtkomitee opgericht, samengesteld uit leden, die niet tot de RTT behoren en benoemd worden door het Rekenhof. Het komitee houdt toezicht en controleert (hoe het dat deed blijkt uit het RTT-schandaal zelf en het Rapport leert ons ook waarom). Bij KB van 11 december 1972 bedroeg de vergoeding aan de voorzitter 42.000 fr. en 33.000 fr. aan de leden met terugwerkende kracht tot 1 januari 1972. Deze « emolumenten » worden uitbetaald door het PTT-ministerie.

Ex-minister Segers was in een milde bui toen hij als PTT-minister besloot aan de leden van dit komitee (die in de RTT zowat de rol van bedrijfsrevisoren vertolken) jaarlijks behalve hun vaste jaarvergoeding ook nog « zes zitpenningen » te geven, 500 fr. per penning voor de voorzitter, de helft daarvan voor de leden. Op 1 januari 1973 besliste Baudrin bij dienstnota nr G/P/456 het aantal zitpenningen te verdubbelen (op 12) en de waarde ervan op 1000 resp. 500 fr. te brengen. Tweeëntwintig dagen later nieuwe Baudrin-nota waarbij de waarde der zitpenningen andermaal verhoogd wordt, nu op 1.250 fr. voor de voorzitter en 750 fr. voor de leden. In 1972 bedroeg aldus de voorzitterlijke bijverdiens 192.946 fr. (een bescheiden bediendenwedde voor een even bescheiden « aktiviteit ») en 115.770 fr. voor de leden (het gaat hier alleen om zitpenningen). Deze zitpenningen worden door de RTT uitbetaald of met andere woorden de gekontroleerde betaalt de controleur ! (Het aantal zitpenningen bedraagt thans 12 per maand).

Dat stelt het Rapport niet zo, maar zijg nuchter stelt het de vraag naar de ware natuur van deze « zitpenningen », waarvan het globaal bedrag immers viermaal dat van de « emolumenten » overtreft. Het Rapport stelt vast dat het hier om forfaitaire sommen gaat en niet om prestatievergoedingen. Wat tenslotte de rol van Baudrin betreft : de algemene RTT-beheerder heeft zich resoluut in de plaats van minister Anseele gezet krachtens een zgn « stilzwijgende delegatie ». De

werkelijkheid van zulk een machtsdelegatie is op zijn minst twijfelachtig. Steeds in sourdine stelt het Rapport op het einde van dit sterk verhaal flegmatisch vast « dat ook zitpenningen aan de voorzitter en de leden van het Toezichtkomitee van de Regie van Posterijen worden toegekend ». Toevallig nog een ministerie waar de heer Anseele « voorbij kwam ».

DE « MISSIE ROS »

Een andere RTT-bonze, algemeen RTT-adviseur en een tijdlang kabinetschef van minister Anseele, is de heer Leopold Ros, die eveneens duchtig profiteerde van de RTT, zowel in speciën als in natura. Het Rapport somt een reeks « faciliteiten » op waarvan de adviseur-kabinetschef gedurende jaren genoot. Het begon in 1964 te Ruiselede, waar zopas 'n radio-elektrisch centrum was opgericht. Ten behoeve van een weekendhuisje, dat Ros te Vloesberg had aangekocht, voerden arbeiders van de RTT er aanpassings- en herstelwerken uit : opruimen, metselwerk, schildering, afvloeiingswerken, rioleringswerken. RTT-voertuigen kwamen er naar Baudrin-procédé eveneens aan te pas. Toen Ros daarover onderzocht werd, ontkende hij de feiten niet doch meende dat de omvang werd overschat. Uit het onderzoek bleek dat er in 1964 53 werkdagen aan besteed werden, 92 in 1963, 2 in 1968 en 1 in 1972 (Ros ging in mei 1966 met pensioen). Aan lonen werd daarvoor 69.019 fr. uitbetaald, aan verplaatsingskosten 10.383 fr. (6.187 km per vracht of personenwagen).

Er werden eveneens door RTT-personeel, op kosten van de RTT, met toestemming van hoofdingenieur-directeur Van de Walle, werken uitgevoerd in de twee woningen van Ros te Brussel (Wollestraat resp. Brugmannlaan). Te Ruiselede noemde men deze werken de « missie Ros », later « Dienstmissie DTR ». Er werden met RTT-kamions te Vloesberg ook brandhout en kerstbomen voor Ros aangevoerd tot in december van 1972. Het bevel daartoe ging uit van hoofd-ir. Brabant. De RTT betaalde vervoer- en verblijfkosten. Ten slotte verleenden hoofdarchitect André Bayens en opzichter Marcel Page eveneens hun medewerking bij het inrichten van Ros' buitenverblijf op verzoek van Demoustiez en Baudrin.

De faciliteiten voor Ros gingen zo ver dat de RTT marmer, lambriseringen, ijzersmeedwerk, openhaarden, enz schonk, voortkomend van de afbraak van een gebouw, rue Verte 22 te Mons, dat op verzoek van de RTT ont-eigend was.

Als zodanig gelek het buitenverblijf van Ros weldra aan een klein kasteel waar volgens sommigen heel wat socialistische partijleiders « in een aangename sfeer vergaderden ». Maar wie zal Ros vragen, de ten onrechte uitgevoerde werken en leveringen (o.m. ook van telefoonpalen — zie Baudrin) aan de schatkist terug te betalen ?

In de bloeitijd van het Belgisch resistensialisme was Leopold Ros ook een van die rode patriotards, die mede de helse sfeer van een bloedige repressie in het leven hielden.

(vervolgt)

EEN PROPERE DEMOKRATIE!